

FINANȚE PUBLICE

A. Grile cu un răspuns corect

1. În categoria resurselor financiare publice nu se includ:

- a. resursele bugetului de stat;
- b. resursele populației;
- c. resursele bugetelor locale;
- d. resursele bugetului trezoreriei statului;
- e. resursele bugetelor instituțiilor publice.

2. Care sunt resursele financiare publice care dețin cea mai mare pondere în totalul resurselor?

- a. veniturile nefiscale;
- b. împrumuturile interne;
- c. împrumuturile externe;
- d. impozitele;
- e. resursele instituțiilor publice.

3. Care dintre următorii factori nu influențează creșterea nivelului resurselor financiare publice?

- a. factorii economici;
- b. factorii sociali;
- c. factorii demografici;
- d. factorii monetari;
- e. factorii psihologici.

4. Din punct de vedere al conținutului economic, nu reprezintă categorie de resurse:

- a. prelevări obligatorii;
- b. resurse de trezorerie;
- c. resurse curente;
- d. resurse mobilizate prin intermediul împrumuturilor;
- e. resurse obținute pe calea emisiunii monetare.

5. Resursele de trezorerie sunt constituite din:

- a. impozite și taxe de la agenții economici;
- b. impozite și taxe de la populație;
- c. împrumuturi pe termen scurt;
- d. împrumuturi pe termen lung;
- e. împrumuturi pe termen mediu.

6. În categoria resurselor curente se includ:

- a. veniturile fiscale și nefiscale;
- b. emisiunea de bani de hârtie;
- c. veniturile din emisiunea monetară;
- d. împrumuturile interne;
- e. împrumuturile externe.

7. În categoria resurselor financiare interne nu se includ:

- a. împrumuturile de stat interne;
- b. impozite și taxe;
- c. donații interne;
- d. ajutoare externe;
- e. veniturile de la întreprinderile și proprietățile de stat.

8. Precizați care sunt veniturile care intră în categoria veniturilor nefiscale?

- a. impozitele pe venit;
- b. chiriile încasate de instituțiile publice;
- c. accizele;
- d. taxa pe valoarea adăugată;
- e. impozitul pe profit.

9. Taxa:

- a. este o prelevare impusă prin forța de constrângere a statului;
- b. nu necesită existența unei contraprestații directe și imediate din partea statului;
- c. reprezintă suma de bani plătită de o persoană fizică sau juridică pentru un serviciu prestat plătitorului de către stat;
- d. este o prelevare impusă tuturor persoanelor fizice sau juridice realizatoare de venituri;
- e. are caracter obligatoriu pentru toți salariații.

10. Impozitele îndeplinesc un rol care se manifestă pe următoarele planuri:

- a. financiar și economic;
- b. industrial și comercial;
- c. demografic și umanitar;
- d. educațional și al ocupării forței de muncă;
- e. ecologic și de dezvoltare durabilă.

11. Care dintre următorii factori sunt considerați factori externi sistemului de impunere de care trebuie să se țină seama în fundamentarea nivelului fiscalității:

- a. progresivitatea cotelor de impunere;
- b. modul de determinare a materiei impozabile;
- c. nivelul fiscalității în alte țări;
- d. prioritățile Fondului Monetar Internațional și al Organizației Economice pentru Cooperare și Dezvoltare ;
- e. corecțiile operate asupra cuantumului impozitului.

12. Printre elementele impozitului nu se numără:

- a. plătitorul;
- b. suportatorul;
- c. asietă;
- d. obiectul impunerii;
- e. încasatorul.

13. După frecvența cu care se încasează la bugetul statului, impozitele pot fi:

- a. impozite financiare;

- b. impozite pe venit;
- c. impozite pe avere;
- d. impozite permanente;
- e. impozite pe circulația averii.

14. Impozitele reale:

- a. sunt formate din impozitele pe venit și impozitele pe avere;
- b. se stabilesc în legătură cu anumite obiecte materiale (de ex., pământul, clădirile, fabricile etc.);
- c. sunt considerate a fi impozite subiective;
- d. țin cont de situația personală a contribuabilului;
- e. în zilele noastre au dispărut în totalitate.

15. Egalitatea în fața impozitului presupune:

- a. ca impunerea să se facă în același mod pentru toate persoanele fizice și juridice;
- b. diferențierea sarcinii fiscale de la o persoană la alta;
- c. ca impunerea să diferențieze activitățile economice;
- d. ca impunerea să se facă în funcție de situația personală a subiectului impozabil;
- e. diferențierea sarcinii fiscale în funcție de mărimea materiei impozabile.

16. Respectarea echității fiscale, în practică, presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a. impunerea să fie parțială, să nu cuprindă toate categoriile sociale care realizează venituri dintr-o anumită sursă;
- b. legiferarea și acordarea ajutorului social persoanelor fără venit;
- c. egalizarea sarcinii fiscale;
- d. utilizarea unei singure cote de impunere;
- e. diferențierea sarcinii fiscale în funcție de puterea contributivă a fiecărui contribuabil.

17. Impunerea în cote proporționale:

- a. nu ține seama de venitul sau averea contribuabilului;
- b. este o manifestare directă a principiului universalității bugetare;
- c. presupune aplicarea aceleiași cote de impozit indiferent de mărimea obiectului impozabil;
- d. constă în aceea că, odată cu creșterea venitului are loc și creșterea cotei impozitului;
- e. presupune divizarea materiei impozabile în mai multe părți.

18. Care dintre cotele de impunere utilizate în prezent răspunde cel mai bine principiului echității fiscale:

- a. cotele proporționale;
- b. cotele progresive simple;
- c. cotele progresive compuse;
- d. cotele regresive;
- e. cotele fixe.

19. Pentru ca un impozit să aibă un randament fiscal ridicat trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a. să nu fie influențat, într-un sens sau altul, de mutațiile de ordin conjunctural ale ciclului economic;
- b. să aibă un caracter permanent;
- c. să nu existe posibilități, legale sau nelegale, de sustragere de la impunere a unei părți din materia impozabilă;
- d. să poată fi adaptat în permanență necesităților de venituri ale statului;
- e. randamentul său nu trebuie să crească concomitent cu creșterea volumului producției.

20. Evaluarea pe baza semnelor exterioare:

- a. se realizează pe baza declarației unei terțe persoane;
- b. este o metodă directă de evaluare a materiei impozabile;
- c. este specifică impozitelor de tip real;
- d. permite stabilirea doar cu exactitate a valorii obiectului impozabil;
- e. elimină total posibilitatea sustragerii de la impunere a unei părți din materia impozabilă.

21. Care dintre următoarele criterii nu constituie criterii de impunere utilizate în practica fiscală internațională:

- a. criteriul originii veniturilor;
- b. criteriul rezidenței;
- c. criteriul creditării obișnuite;
- d. criteriul domiciliului;
- e. criteriul naționalității.

22. Conform criteriului originii veniturilor, impunerea se efectuează de către autoritatea fiscală:

- a. din țara căreia îi aparține rezidentul;
- b. din țara pe al cărei teritoriu s-au realizat veniturile;
- c. din țara de origine a persoanei realizatoare de venituri;
- d. stabilită prin înțelegere cu realizatorul de venituri;
- e. dintr-o terță țară.

23. Care dintre următoarele afirmații referitoare la dubla impunere juridică internațională este adevărată?

- a. reprezintă supunerea la impozit a aceleiași materii impozabile și pentru aceeași perioadă de timp, de către două sau mai multe autorități fiscale din țări diferite;
- b. reprezintă supunerea la impozit a aceleiași materii impozabile și pentru aceeași perioadă de timp, de către aceeași autoritate fiscală;
- c. reprezintă supunerea la impozit a aceleiași materii impozabile și pentru perioade de timp diferite, de către două sau mai multe autorități fiscale din țări diferite;
- d. exprimă gradul de fiscalitate dintr-o anumită țară;
- e. este consecința politicilor economice protecționiste.

24. Procedul scutirii totale, ca metodă de evitare a dublei impunerii internaționale constă în faptul că:

- a. din venitul total obținut (în cele două state) se deduce impozitul aferent venitului obținut în străinătate, după care se impozitează cu cote progresive compuse (tranșe);
- b. din impozitul total datorat în țara de reședință se deduce impozitul plătit în străinătate;

- c. venitul obținut în străinătate se adaugă la venitul obținut în țara de reședință pentru a se stabili cota progresivă de impozit;
- d. venitul realizat în străinătate de rezidentul unei țări, care a fost impus în acea țară, se deduce în întregime din venitul total impozabil în țara de reședință;
- e. toate variantele de mai sus.

25. În cazul impozitelor pe veniturile persoanelor fizice au calitatea de subiect al impunerii:

- a. suveranii și familiile regale;
- b. persoanele fizice rezidente și nerezidente care realizează venituri pe teritoriul unui anumit stat;
- c. diplomații străini acreditați în țara respectivă;
- d. persoanele nerezidente care se află în tranzit pe teritoriul unui anumit stat;
- e. militarii și persoanele fizice care realizează venituri până la un anumit plafon.

26. Pentru a se obține venitul impozabil, din venitul brut se scad:

- a. impozitul pe venit;
- b. cheltuielile pentru coșul zilnic;
- c. dobânzile încasate pentru creditele acordate;
- d. sumele prelevate la fondul de dezvoltare;
- e. primele de asigurare.

27. Care sunt avantajele pe care le prezintă impunerea separată a veniturilor persoanelor fizice?

- a. nu tratează în mod diferențiat veniturile în ceea ce privește modul de așezare și nivelul de cote;
- b. avantajează persoanele care realizează venituri din mai multe surse ce cad sub incidența unor impozite diferite;
- c. nu ține cont de natura veniturilor, de sursele lor de proveniență;
- d. intră sub incidența efectelor progresivității impunerii;
- e. evită apariția dublei impuneri.

28. Impozitul pe veniturile persoanelor fizice se așază pe ansamblul persoanelor care au participat la realizarea acestora în cazul:

- a. impozitelor pe veniturile din salarii, dobânzi și rente;
- b. impozitelor pe clădiri și terenuri;
- c. impozitului agricol;
- d. impozitului pe profit;
- e. impozitelor pe avere.

29. Care sunt trăsăturile specifice societăților de persoane?

- a. există o delimitare precisă între patrimoniul societății și averea asociaților;
- b. există o delimitare precisă între răspunderea persoanelor asociate față de actele și faptele săvârșite de societate;
- c. este dificilă distincția între averea fiecărei persoane asociate și patrimoniul societății;
- d. impunerea veniturilor societăților de persoane se face numai pe baza sistemului aplicat veniturilor persoanelor juridice;
- e. societățile de persoane se pot organiza ca societăți pe acțiuni sau societăți cu răspundere limitată.

30. În cazul persoanelor juridice, pentru determinarea venitului brut se pornește, de regulă, de la rezultatele de bilanț ale activităților desfășurate, la care se adaugă, printre altele:

- a. rezultatele aferente stocurilor și veniturile din câștigurile de capital;
- b. prelevările la fondul de rezervă, chiriile plătite, dobânzile la creditele bancare;
- c. dobânzile plătite și prelevările la fondul de rezervă;
- d. pierderile din activitatea anului curent și din anii precedenți;
- e. unele prelevări în scopuri social-culturale.

31. Impozitul pe veniturile societăților de capital se determină, de regulă, cu ajutorul cotelor:

- a. fixe;
- b. regresive;
- c. progresive simple (globale);
- d. progresive compuse (pe tranșe);
- e. proporționale.

32. Impozitele pe substanța averii se încadrează în categoria impozitelor:

- a. pe sporul de avere dobândit în timp de război;
- b. pe plusul de valoare imobiliară;
- c. propriu-zise asupra averii;
- d. asupra creșterii averii;
- e. pe circulația averii.

33. În categoria impozitelor pe circulația averii cu titlu oneros, se cuprind:

- a. impozitul asupra activului net;
- b. impozitul pe hârtii de valoare;
- c. impozitele pe donații;
- d. impozitul pe succesiuni;
- e. impozitul pe plusul de valoare imobiliară.

34. Obiectul impozitului asupra câștigului de capital este reprezentat de:

- a. profitul care depășește nivelul perioadei luate ca bază;
- b. profitul care depășește o anumită rată față de capitalul investit;
- c. diferența dintre valoarea de cesiune și valoarea de achiziție, corectată cu reevaluările autorizate de lege și cu lucrările sau amenajările efectuate de proprietari;
- d. averea primită drept donație de o persoană fizică;
- e. averea lăsată ca moștenire din care au fost deduse datoriile care o grevează.

35. Pentru veniturile societăților de capital există următoarele soluții de impunere:

- a. toate răspunsurile de mai jos;
- b. se impune numai profitul brut aferent activității de exploatare;
- c. se impun separat profitul rămas la dispoziția societății și apoi dividendele repartizate acționarilor;
- d. se impune în cote mai reduse atât profitul brut al societății cât și dividendele;
- e. se impune profitul net al societății cât și dividendele repartizate acționarilor.

36. Care sunt cotele de impozit utilizate în cazul impozitului pe donații și factorii care influențează nivelul acestor cote?

- a. cote (sume) fixe pe unitatea de impunere în funcție de gradul de rudenie între donator și donatar;
- b. cote proporționale în funcție de valoarea averii donate și de momentul și scopul donației;
- c. cote progresive în funcție de valoarea averii donate, gradul de rudenie între donator și donatar și de momentul și scopul donației;
- d. cote procentuale influențate de mărimea materiei impozabile din care au fost deduse în prealabil datoriile care grevează donația;

- e. cote progresive în funcție de mărimea materiei impozabile din care au fost deduse în prealabil datoriile care grevează donația.

37. Care din următoarele trăsături sunt caracteristice pentru impozitele indirecte?

- a. sunt impozite nominative, stabilite pe plătitori (subiecți, contribuabili);
- b. țin seama de veniturile, averea sau situația personală a contribuabililor;
- c. nu afectează veniturile nominale, ci numai veniturile reale ale contribuabililor;
- d. cuantumul și termenele de plată a impozitelor indirecte sunt precis stabilite și aduse din timp la cunoștința contribuabililor;
- e. în cazul impozitelor indirecte nu se face distincție între contribuabilul legal (subiect sau plătitor) și contribuabilul real (suportatorul impozitului).

38. Ce avantaje prezintă impozitele indirecte?

- a. sunt mai echitabile decât impozitele directe deoarece sunt stabilite în cote proporționale și deci sunt suportate în egală măsură de către toți contribuabilii;
- b. productivitatea lor este destul de ridicată și procură în mod operativ resurse financiare pentru stat;
- c. plata impozitelor indirecte are întotdeauna un caracter voluntar, facultativ;
- d. randamentul lor fiscal este stabil, nefiind influențat de conjunctura economică;
- e. nu contribuie la fenomenul de anestezie fiscală.

39. Ce deficiență prezintă impozitele indirecte?

- a. randamentul instabil;
- b. amplifică evaziunea fiscală;
- c. productivitatea lor este destul de redusă;
- d. prezintă fenomenul de "anestezie fiscală";
- e. echitate moderată.

40. Care din următoarele reprezintă forme de manifestare a impozitelor indirecte?

- a. impozitul pe capitalul mobilier;
- b. impozitul de donații;
- c. impozitul pe circulație;
- d. impozitul pe plusul de valoare imobiliară;
- e. taxa asupra mijloacelor de transport.

41. Ce categorii de mărfuri vizează taxele de consumație pe produs?

- a. bunuri de uz curent care au cerere elastică;
- b. bunuri de uz curent consumate în cantități mari și care au cerere inelastică;
- c. bunuri de capital;
- d. bunuri destinate investițiilor;
- e. bunuri destinate producției.

42. Ce neajuns prezintă accizele așezate în cote procentuale asupra prețului de vânzare al mărfurilor?

- a. fac dificilă calcularea sumelor ce trebuie plătite de importatori;
- b. nu permit adaptarea impozitului la fluctuațiile monetare;

- c. facilitează fraudă fiscală prin practicarea în facturi a unor prețuri false;
- d. necesită actualizări periodice a nivelului impozitului;
- e. presupun costuri de percepere mai ridicate.

43. Care este baza de calcul a impozitului pe cifra de afaceri netă (TVA)?:

- a. cifra de afaceri brută;
- b. prețul de vânzare al mărfurilor supuse impozitării;
- c. diferența între prețul de vânzare și acciză;
- d. valoarea adăugată în fiecare stadiu al circuitului economic;
- e. costul complet al producției vândute.

44. Cum se poate determina cuantumul taxei pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat?

- a. prin aplicarea cotei de impozit asupra valorii obținute la finalul circuitului economic;
- b. prin aplicarea cotei proporționale asupra prețului de vânzare din stadiul anterior, din rezultatul obținut scăzându-se taxa pe valoarea adăugată aferentă stadiului anterior;
- c. prin aplicarea cotei de impozit asupra prețului de vânzare din stadiul respectiv, din rezultatul obținut scăzându-se taxa (calculată în același mod) aferentă prețului de vânzare din stadiul anterior;
- d. prin aplicarea cotei de impozit asupra diferenței dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare din stadiul respectiv, din rezultatul respectiv scăzându-se taxa pe valoarea adăugată aferentă stadiului anterior;
- e. prin aplicarea cotei de impozit asupra valorii adăugate din stadiul respectiv, din rezultatul obținut scăzându-se taxa pe valoarea adăugată aferentă stadiului anterior.

45. Un contribuabil realizează într-un an fiscal un venit impozabil de 2.000 u.m. Precizați în care din următoarele situații el va suporta cel mai mare impozit, dacă în țara de referință se practică următoarele cote de impunere:

- a) până la 1.000 u.m. – 10%;

între 1.001-1.700 u.m. – 100 u.m. +12% pentru ce depășește 1.000 u.m.;

între 1.701-2.500 u.m. – 184 u.m. +15% pentru ce depășește 1.700 u.m.;

- b) cota unică de 15%;

- c) cote progresive compuse:
până la 1.000 u.m. – 12%;

între 1.001-1.500 u.m. – 15% ;

între 1.501-2.000 u.m. – 18%;

între 2.001-2.500 u.m. – 19%.

- d) cote progresive compuse:
până la 800 u.m. – 12%

între 801-1200 – 96 u.m. +14% pentru ce depășește 800 u.m.;

între 1201-1800 u.m. – 152 u.m. +18% pentru ce depășește 1200 u.m.;

peste 1800 u.m. – 260 u.m. +25% pentru ce depășește 1800 u.m.;

e) cota unică de 17%.

În care dintre cele cinci cazuri plătește cel mai mare impozit?

Rezolvare

a) În primul caz, contribuabilul se încadrează în clasa de venituri cuprinsă între 1.701-2.500 u.m., deci impozitul este:

$$I = 184 + (2.000 - 1.700) \times 15\% = 229 \text{ u.m.}$$

b) În acest caz, impozitul este:

$$I = 2.000 \times 15\% = 300 \text{ u.m.}$$

c) În acest caz materia impozabilă se fracționează pe tranșe de venit, fiecărei tranșe i se aplică cota corespunzătoare de impunere, impozitul total fiind egal cu suma impozitelor aferente fiecărei tranșe:

$$I = 1.000 \times 12\% + 500 \times 15\% + 500 \times 18\% = 285 \text{ u.m.}$$

d) Contribuabilul se încadrează în clasa de venit de peste 1.800 u.m., deci impozitul datorat va fi:

$$I = 260 + 200 \times 25\% = 310 \text{ u.m.}$$

e) În acest caz impozitul va fi:

$$I = 2.000 \times 17\% = 340 \text{ u.m.}$$

Se constată că cel mai mare impozit este suportat în varianta de impunere de la litera e).

46. Un contribuabil realizează, din surse diferite, următoarele venituri: 3.000 u.m., 5.000 u.m. și respectiv, 6.000 u.m. În țara de rezidență se practică impozitarea separată și se folosesc următoarele cote progresive compuse:

- până la 2.000 u.m. – scutit;
 - între 2.001-3.500 u.m. – 15% pentru ce depășește 2.000 u.m.;
 - între 3.501-5.000 u.m. – 225 +20% din ce depășește 3.500 u.m.;
 - între 5.001- 7.500 u.m. - 525 +25% din ce depășește 5.000 u.m.;
 - peste 7.500 u.m. – 1.150 +30% din ce depășește 7.500 u.m.;
- Care dintre variantele de răspuns este corectă?
- a) impozitul total plătit este de 3.100 um;
 - b) venitul net al contribuabilului este de 10.900 u.m.;
 - c) pentru primul și al treilea venit contribuabilul plătește un impozit calculat în valoare de 925 u.m.;
 - d) pentru al doilea venit contribuabilul este scutit de impozit;
 - e) impozitul plătit de contribuabil pentru ultimele două venituri este de 675 u.m.

Rezolvare

Se calculează impozitul (I) și venitul net (V^n) aferent fiecărei surse de venit:

- pentru venitul de 3.000 u.m.:

$$I_1 = (3.000 - 2.000) \times 15\% = 150 \text{ u.m.}$$

$$V^n_1 = 3.000 - 150 = 2.850 \text{ u.m.}$$

- pentru venitul de 5.000 u.m.:

$$I_2 = 225 + (5.000 - 3.500) \times 20\% = 525 \text{ u.m.}$$

$$V^n_2 = 5.000 - 525 = 4.475 \text{ u.m.}$$

- pentru venitul de 6.000 u.m.:

$$I_3 = 525 + (6.000 - 5.000) \times 25\% = 775 \text{ u.m.}$$

$$V^n_2 = 6.000 - 775 = 5225 \text{ u.m.}$$

a) Impozitul total plătit este:

$$I_t = 150 + 525 + 775 = 1.450 \text{ u.m.}, \text{ deci răspunsul este fals;}$$

b) Venitul net total al contribuabilului este:

$$V^n_t = 2.850 + 4.475 + 5.225 = 12.550 \text{ u.m.}, \text{ deci răspunsul este fals;}$$

c) Pentru primul și al treilea venit impozitul plătit este de:

$$I = 150 + 775 = 925 \text{ u.m.}, \text{ deci } \textit{răspunsul este corect};$$

d) Pentru cel de-al doilea venit impozitul datorat este de 525 u.m., deci răspunsul este fals;

e) Pentru ultimele două venituri impozitul este de:

$$I = 525 + 775 = 1.300 \text{ u.m.}, \text{ deci răspunsul este fals.}$$

Răspunsul corect este c).

47. Doi contribuabili realizează venituri astfel:

A) primul realizează un venit de 15.000 u.m. și un venit de 10.000 u.m., cele două venituri impozitându-se separat după următoarele cote progresive compuse:

- până la 3.000 u.m.- scutit;
- între 3.001-7.000 u.m. – 10%;
- între 7.001-10.000 u.m.- 400 u.m.+15% din ce depășește 7.000 u.m.;
- între 10.001-15.000 u.m.-850 u.m.+20% din ce depășește 10.000 u.m.;

- între 15.001-20.000 u.m.- 1.850 u.m.+25% din ce depășește 15.000 u.m.;
 - peste 20.000 u.m.-3.100 u.m.+30% din ce depășește 20.000 u.m.;
- B) al doilea realizează aceleași venituri, dar se impozitează cumulativ după următoarele cote progresive simple:
- până la 3.000 u.m.- scutit;
 - între 3.001-7.000 u.m. – 15%;
 - între 7.001-10.000 u.m.- 20%;
 - între 10.001-15.000 u.m.- 25%;
 - între 15.001-20.000 u.m.- 30%;
 - peste 20.000 u.m.- 35%
- Care dintre cei doi contribuabili realizează un venit net mai mare?

- a) B: 8.750 u.m.;
- b) A: 24.150 u.m.;
- c) A: 23.200 u. m.;
- d) B: 16.250 u.m.;
- e) A: 22.300 u.m.

Rezolvare

A. În cazul primului contribuabil, impunerea fiind separată, impozitul datorat va fi de:

- pentru venitul de 15.000 u.m.:

$$I_1 = 850 + (15.000 - 10.000) \times 20\% = 1.850 \text{ u.m.}$$

- pentru venitul de 10.000 u.m.:

$$I_2 = 400 + (10.000 - 7.000) \times 15\% = 850 \text{ u.m.}$$

Venitul net (obținut scăzând din venitul brut impozitul) realizat de contribuabilul A va fi:

$$V^n = (15.000 - 1.850) + (10.000 - 850) = 22.300 \text{ u.m.}$$

B. În cazul celui de-al doilea contribuabil, impunerea fiind globală, se parcurg următoarele etape:

a) Se determină venitul total (global):

$$V_t = 15.000 + 10.000 = 25.000 \text{ u.m.}$$

b) Se calculează impozitul; impunerea fiind în cote progresive simple, venitul total se încadrează în tranșa corespunzătoare și la întregul venit se aplică cota aferentă tranșei:

$$I = 25.000 \times 35\% = 8.750 \text{ u.m.}$$

c) Se calculează venitul net:

$$V^n = 25.000 - 8.750 = 16.250 \text{ u.m.}$$

Răspunsul corect este e).

48. O persoană realizează un venit total de 80.000 u.m. din care 50.000 u.m. în statul de rezidență și 30.000 u.m. într-un alt stat. Cotele progresive simple utilizate în cele două state sunt:

Tranșe de venit (u.m.)	Statul de rezidență	Statul semnatar al convenției
până la 10.000	10%	15%
10.001-50.000	15%	20%
50.001-75.000	20%	28%
peste 75.000	23%	30%

Să se determine impozitul total suportat de contribuabil (în statul de rezidență și în celălalt stat) în situația în care între cele două state există convenție de evitare a dublei impuneri care prevede că metoda folosită este creditarea obișnuită (A), și în cazul în care s-ar aplica creditarea integrală (B):

- a) A=18.400 u.m.; B=12.400 u.m.;
- b) A=13.900 u.m.; B=12.400 u.m.;
- c) A=13.900 u.m.; B=18.400 u.m.;
- d) A=19.900 u.m.; B=18.400 u.m.;
- e) A=19.900 u.m.; B=12.400 u.m.

Rezolvare

A. În situația în care, pentru evitarea dublei impunerii, se utilizează metoda creditării obișnuite:

a) Se determină impozitul aferent venitului mondial (80.000 u.m.) conform grilei de impozitare utilizate în statul de rezidență.

Fiind vorba de impunere în cote progresive simple, întreaga materie impozabilă se încadrează în tranșa corespunzătoare de venit (peste 75.000 u.m.) și la întreaga materie impozabilă se aplică cota de impunere din țara de rezidență (23%):

$$I = 80.000 \times 23\% = 18.400 \text{ u.m.}$$

b) Se calculează impozitul plătit în străinătate pentru venitul realizat în celălalt stat (30.000 u.m.) procedând similar ca la punctul a):

$$I = 30.000 \times 20\% = 6.000 \text{ u.m.}$$

c) Se calculează impozitul care s-ar fi datorat în țara de rezidență pentru un venit egal cu cel realizat în străinătate:

$$I = 30.000 \times 15\% = 4.500 \text{ u.m.}$$

d) Se determină impozitul care va fi plătit în țara de rezidență scăzând din impozitul aferent venitului mondial, impozitul plătit în străinătate, dar în limita impozitului care s-ar fi datorat în țara de rezidență (4.500 u.m.):

$$I = 18.400 - 4.500 = 13.900 \text{ u.m.}$$

e) Se determină impozitul total suportat de contribuabil, însumând impozitul care va fi plătit în țara de rezidență cu impozitul plătit în celălalt stat:

$$I_t = 13.900 + 6.000 = 19.900 \text{ u.m.}$$

B. În situația în care, pentru evitarea dublei impuneri, se utilizează metoda creditării integrale:

a) Se determină impozitul care va fi plătit în țara de rezidență, deducând din impozitul aferent venitului mondial (calculat anterior) întregul impozit plătit în străinătate (6.000 u.m.), chiar dacă este mai mare decât impozitul care s-ar fi plătit în țara de rezidență pentru același venit (4.500 u.m.):

$$I = 18.400 - 6.000 = 12.400 \text{ u.m.}$$

b) Se determină impozitul total suportat de contribuabil, în țara de rezidență și în celălalt stat:

$$I_t = 12.400 + 6.000 = 18.400 \text{ u.m.}$$

Răspunsul corect este d).

49. O persoană fizică realizează un venit total de 4.000.000 u.m., din care 1.800.000 u.m. în statul de rezidență și 2.200.000 u.m. într-un alt stat. În statul de rezidență impozitul se calculează cu cote progresive simple astfel: la un venit de 1.800.000 u.m. cota de impozit este de 32%, iar pentru un venit de 4.000.000 u.m. cota de impozit este de 42%.

În statul străin impozitul se calculează tot cu cote progresive simple, dar diferite ca nivel, astfel: pentru un venit de 2.200.000 u.m. cota de impozit este de 38%.

Să se determine impozitul plătit de contribuabil în statul de rezidență în situația în care între cele două state există convenție de evitare a dublei impuneri care prevede că metoda folosită este scutirea progresivă (A) și în cazul în care s-ar aplica scutirea totală (B).

a) A=836.000 u.m.; B= 1.520.000 u.m.;

- b) A=512.000 u.m.; B= 612.000 u.m.;
- c) A=750.000 u.m.; B= 576.000 u.m.;
- d) A=756.000 u.m.; B= 576.000 u.m.;
- e) A=756.000 u.m.; B= 1.380.000 u.m.

Rezolvare

A. În situația în care, pentru evitarea dublei impuneri, se utilizează metoda scutirii progresive:

a) Conform acestei metode, pentru a determina cota de impozitare ce se practică în țara de rezidență se însumează venitul realizat în această țară cu cel realizat în străinătate:

$$V_t = 1.800.000 + 2.200.000 = 4.000.000 \text{ u.m.}$$

Deci cota de impozitare a acestui venit în țara de rezidență este de 42%.

b) Se determină impozitul datorat în țara de rezidență, utilizând cota de 42%, dar care se aplică numai la venitul realizat în această țară:

$$I = 1.800.000 \times 42\% = 756.000 \text{ u.m.}$$

B. În situația în care, pentru evitarea dublei impuneri, se utilizează metoda scutirii totale:

Conform acestei metode, venitul realizat în străinătate este scutit de la impozitare în țara de rezidență, iar venitul realizat în țara de rezidență este impus conform grilei din această țară, în raport de nivelul acestuia:

$$I = 1.800.000 \times 32\% = 576.000 \text{ u.m.}$$

Răspunsul corect este d).

50. Un rezident din SUA realizează în Franța un venit de 28.000 u.m. pentru care plătește statului francez un impozit calculat cu o cotă progresivă simplă de 25%. În SUA realizează un venit de 80.000 u.m. și se aplică impozitul pe venitul global, cotele de impunere progresive simple fiind:

- până la 15.000 u.m.10%;
- între 15.001-30.000 u.m.....18%;
- între 30.001-50.000 u.m.....30%;
- peste 50.000 u.m.....45%.

Să se calculeze impozitul plătit în SUA dacă între cele două state se aplică metoda creditării obișnuite, pentru evitarea dublei impunerii.

- a) 43.560 u.m.;
- b) 48.600 u.m.;
- c) 41.600 u.m.;
- d) 42.000 u.m.;
- e) 44.600 u.m.

Rezolvare

a) Se determină impozitul aferent venitului mondial (global) conform grilei de impozitare utilizate în statul de rezidență (SUA):

$$I = (80.000 + 28.000) \times 45\% = 48.600 \text{ u.m.}$$

b) Se determină impozitul plătit în Franța, pentru venitul realizat în această țară și în raport de grila de impunere utilizată aici:

$$I = 28.000 \times 25\% = 7.000 \text{ u.m.}$$

c) Se calculează impozitul care s-ar fi datorat în SUA pentru un venit egal cu cel realizat în Franța:

$$I = 28.000 \times 18\% = 5.040 \text{ u.m.}$$

d) Se determină impozitul care va fi plătit în SUA, scăzând din impozitul aferent venitului mondial, impozitul plătit în Franța, dar numai în limita impozitului care s-ar fi plătit în SUA pentru un venit egal cu cel realizat în Franța (5.040 u.m.):

$$I = 48.600 - 5.040 = 43.560 \text{ u.m.}$$

Răspunsul corect este a).

Raspunsuri grile

1	B	26	E
2	D	27	B
3	E	28	C
4	C	29	C
5	C	30	A
6	A	31	E
7	D	32	C
8	B	33	B
9	C	34	C
10	A	35	C
11	C	36	C
12	E	37	C
13	D	38	B
14	B	39	A
15	A	40	C
16	E	41	B
17	C	42	C
18	C	43	D
19	C	44	C
20	C	45	E
21	C	46	C
22	B	47	E
23	A	48	D
24	D	49	D
25	B	50	A

B. Grile cu două răspunsuri corecte

1. Quantumul resurselor financiare ale societății este influențat de:

- a) nivelul prețurilor;
- b) numărul populației;
- c) forma de proprietate;
- d) mărimea produsului intern brut;
- e) nivelul de calificare a forței de muncă.

2. Care din următoarele afirmații cu privire la resursele de trezorerie sunt adevărate:

- a) fac parte din categoria resurselor ordinare (curente);
- b) se constituie pe calea împrumuturilor pe termen scurt;
- c) majorează masa monetară aflată în circulație;
- d) se constituie prin punerea în circulație a unor bonuri de tezaur;
- e) nu influențează nivelul datoriei publice.

3. În cazul impozitelor directe obiectul impunerii îl reprezintă:

- a) produsul care face obiectul vânzării;
- b) serviciul prestat;
- c) venitul realizat;
- d) bunul importat;
- e) averea deținută.

4. După modul de stabilire a sarcinii fiscale impozitele pot fi:

- a) impozite de cotitate;
- b) impozite analitice;
- c) impozite progresive;
- d) impozite ad-valorem;
- e) impozite de repartiție.

5. Care din următoarele informații cu privire la impunerea în cote proporționale este adevărată:

- a) ține seama de puterea contributivă a persoanei supuse impunerii;
- b) este o manifestare directă a principiului egalității în fața impozitului;
- c) este folosită în cazul TVA sau taxelor vamale;
- d) avantajează contribuabilii care realizează venituri din mai multe surse;
- e) ia în considerare sarcinile sociale ale contribuabilului.

6. Evaluarea directă a materiei impozabile se poate realiza în următoarele variante:

- a) evaluare administrativă;
- b) evaluare forfetară;
- c) evaluare pe baza declarației contribuabilului;
- d) evaluare pe baza declarației unei terțe persoane;
- e) evaluare pe baza semnelor exterioare.

7. Metoda perceperii impozitului prin stopaj la sursă se aplică în cazul:

- a) taxei pe valoarea adăugată;
- b) taxelor vamale;
- c) impozitului pe salarii;
- d) impozitului pe profit;
- e) impozitării drepturilor de autor.

8. Care din următoarele trăsături sunt specifice impozitelor directe:

- a) au un quantum și termene de plată precis stabilite;
- b) nu afectează veniturile nominale ale contribuabililor, ci numai pe cele reale;
- c) sunt impozite nominative (cad în sarcina unei anumite persoane);
- d) necesită un cost relativ redus de percepere;
- e) subiectul și suportatorul nu sunt una și aceeași persoană.

9. Sub aspectul tehnicii de așezare, accizele se calculează:

- a) în cote progresive aplicate asupra prețului de vânzare;
- b) în sumă fixă pe unitatea de măsură;
- c) în cote procentuale proporționale aplicate asupra prețului de vânzare;
- d) în cote regresive în raport de venitul consumatorului;
- e) în cote diferențiate în raport de cantitatea consumată.

10. Taxele de timbru se percep pentru:

- a) vânzări de imobile;
- b) constituirea de societăți;
- c) dizolvări și partajări de societăți;
- d) autentificări de acte;
- e) eliberarea unor documente (cărți de identitate, pașapoarte etc.).

Grila nr.	Răspuns
1	AD
2	BD
3	CE
4	AE
5	BC
6	CD
7	CE
8	AC
9	BC
10	DE

FINANȚE PRIVATE

A. Grile cu un răspuns corect

51. Componentele de bază ale gestiunii financiare sunt:

- a) deciziile și operațiunile financiare;
- b) instrumentele financiare;
- c) regulile de bază;
- d) obiectivele pe termen lung, mediu și scurt;
- e) metodele de gestiune.

52. Criteriile de bază ale gestiunii financiare sunt:

- a) gospodărirea;
- b) economisirea;
- c) autonomia funcțională și eficiența;
- d) solvabilitatea;
- e) prevederea.

53. Gestiunea financiară optimă presupune respectarea unor reguli de bază:

- a) scadența sursei de finanțare să fie superioară sau cel puțin egală cu durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- b) scadența sursei de finanțare să fie mai mică decât durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- c) scadența sursei de finanțare să fie obligatoriu egală cu durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- d) durata creditului comercial acordat clienților să fie obligatoriu mai mică decât durata creditului comercial primit de la furnizori;
- e) dezvoltarea și diversificarea întreprinderii prin investiții noi atâta timp cât rentabilitatea sperată pentru acestea este inferioară costului capitalului utilizat pentru finanțare.

54. Efectul de levier financiar pozitiv al îndatorării se produce când:

- a) rentabilitatea financiară este mai mare sau egală cu rentabilitatea economică;
- b) rentabilitatea economică este superioară ratei costului mediu ponderat al capitalului;
- c) rentabilitatea economică este superioară ratei costului capitalului împrumutat;
- d) rentabilitatea financiară este superioară ratei costului capitalului împrumutat;
- e) rentabilitatea financiară este superioară ratei costului mediu ponderat al capitalului.

55. Capitalul întreprinderii, după natura lui, se împarte în:

- a) capital real și capital permanent;
- b) capital real și capital social;
- c) capital financiar și capital real;
- d) capital propriu și capital permanent;
- e) capital permanent și capital financiar.

56. Capitalul total al întreprinderii cuprinde :

- a) capitalul propriu plus creditele și datoriile pe termen scurt;
- b) capitalul permanent plus creditele și datoriile pe termen scurt;
- c) capitalul propriu plus datoriile financiare;
- d) capitalul social plus creditele pe termen lung, mediu și scurt;
- e) activele imobilizate minus activele circulante.

57. Capitalul real al întreprinderii își găsește reflectarea în:

- a) bilanț;
- b) contul de profit și pierdere;
- c) bugetul activității generale;
- d) bugetul activității de trezorerie;
- e) bugetul activității de investiții.

58. Capitalul total, după modul de folosință, prezintă următoarea structură:

- a) capitalul social; rezerve, rezultate, fonduri proprii; activele imobilizate; activele circulante;
- b) rezerve, rezultate, fonduri proprii; creditele pe termen mediu și lung; activele imobilizate; activele circulante;
- c) creditele și datoriile pe termen scurt; creditele pe termen mediu și lung; rezerve, rezultate, fonduri proprii; capitalul social;
- d) creditele și datoriile pe termen scurt; creditele pe termen mediu și lung; activele imobilizate; activele circulante;
- e) activele imobilizate; activele circulante;

59. Capitalul permanent al întreprinderii cuprinde:

- a) capitalul propriu plus creditele și datoriile pe termen scurt;
- b) capitalul social plus grupa primelor de capital, rezervelor, rezultatelor și fondurilor proprii;
- c) capitalul propriu plus creditele și datoriile pe termen mediu și lung;
- d) capitalul total minus creditele și datoriile pe termen mediu și lung;
- e) capitalul total minus capitalul social.

60. Activele imobilizate mai sunt cunoscute sub denumirea de:

- a) resurse stabile;
- b) imobilizări financiare;
- c) utilizări durabile;
- d) mijloace fixe;
- e) elemente neamortizabile.

61. Fondul de rulment net este egal cu:

- a) capitalul propriu minus activele imobilizate nete;
- b) capitalurile permanente minus activele imobilizate nete;
- c) total pasiv minus activele circulante nete;
- d) activele circulante minus datoriile pe termen mediu și lung;
- e) total activ minus datorii financiare.

62. La o întreprindere se cunosc:

- capitalul social = 90.000 lei;
- capitalul propriu = 105.000 lei;
- creditele și datoriile pe termen scurt = 50.000 lei;
- creditele și datoriile pe termen mediu și lung = 70.000 lei;

- active imobilizate nete = 165.000 lei;
- active circulante = 60.000 lei

Atunci, valoarea fondului de rulment net va fi:

- a) 15.000 lei;
- b) 10.000 lei;
- c) 20.000 lei;
- d) 35.000 lei;
- e) 45.000 lei.

63. Nu constituie procedeu de sporire a capitalului social:

- a) emisiunea de noi acțiuni;
- b) conversia datoriilor;
- c) plata dividendelor în acțiuni;
- d) emisiunea de obligațiuni corporatiste;
- e) încorporarea de rezerve sau profituri nerepartizate.

64. Nu constituie instrument al îndatorării pe termen scurt:

- a) creditele de trezorerie;
- b) creditele comerciale furnizori;
- c) avansurile primite de la clienți;
- d) creditele pe bază de creanțe comerciale;
- e) creditul obligatar;

65. Rata de leasing financiar este formată din:

- a) cota de amortizare și un beneficiu stabilit de părțile contractante;
- b) cota de amortizare și dobânda de leasing;
- c) dobânda de leasing și un beneficiu stabilit de părțile contractante;
- d) cota-parte din valoarea de intrare a bunului și din dobânda de leasing;
- e) cota-parte din valoarea de intrare a bunului și un beneficiu stabilit de părțile contractante.

66. Plata dividendelor în acțiuni are ca efect:

- a) diminuarea datoriilor pe termen scurt;
- b) majorarea datoriilor pe termen scurt;
- c) diminuarea capitalului social;
- d) diminuarea capitalului propriu;
- e) cumularea părții de capital social al societății absorbite.

67. Drepturile de atribuire apar în situația în care sporirea capitalului social se face prin următorul procedeu:

- a) emisiunea de noi acțiuni;
- b) conversia datoriilor;
- c) plata dividendelor în acțiuni;
- d) încorporarea de rezerve sau profituri nerepartizate;
- e) absorbția totală sau parțială a altei firme.

68. Ipoteca, ca modalitate de garantare a creditelor contractate de firme se constituie asupra:

- a) bunurilor mobile fără deposedare;
- b) bunurilor mobile cu deposedare;
- c) mașinilor și utilajelor;
- d) acțiunilor și obligațiunilor;
- e) bunurilor imobile prin definiție sau prin destinație.

69. Fondul de rezervă se constituie prin:

- a) prelevarea în fiecare an din profitul brut a unei cote de 5% până când acesta atinge 20% din capitalul social;
- b) prelevarea în fiecare an din profitul net a unei cote de 5% până când acesta atinge 20% din capitalul social;
- c) prelevarea în fiecare an din profitul brut a unei cote de 10% până când acesta atinge 20% din capitalul social;
- d) prelevarea în fiecare an din profitul brut a unei cote de 20% până când acesta atinge 5% din capitalul social;
- e) prelevarea în fiecare an din profitul net a unei cote de 20% până când acesta atinge 5% din capitalul social.

70. O societate comercială pe acțiuni emite 400.000 obligațiuni cu valoarea nominală de 2,5 lei și prețul de emisiune de 2,3 lei. Rata dobânzii este de 8% pe an iar durata creditului obligatar este de 10 ani. În această situație, cunoscând faptul că rambursarea se face în tranșe egale, anuitatea din anul al treilea va fi:

- a) 172.000 lei;
- b) 164.000 lei;
- c) 100.000 lei;
- d) 200.000 lei;
- e) 700.000 lei.

71. Amortismentele activelor imobilizate apar ca:

- a) reducere a duratei de folosință a activelor imobilizate;
- b) reducere a duratei de recuperare a costului investițiilor;
- c) micșorare a valorii bunurilor destinate să servească activitatea întreprinderii o perioadă de timp mai îndelungată (mai mare de un an) și care se consumă treptat;
- d) micșorare a valorii contabile nete;
- e) reducere a costurilor de producție.

72. Uzura este un proces complex concretizat în:

- a) scăderea treptată a valorii activelor imobilizate;
- b) pierderea valorii reziduale a activelor imobilizate;
- c) reducerea valorii de intrare a activelor imobilizate;
- d) reducerea valorii medii anuale a activelor imobilizate;
- e) scăderea treptată a utilității activelor imobilizate.

73. Conform Standardelor Internaționale de Contabilitate amortizarea constituie:

- a) expresia deprecierei valorii de întrebuințare a activelor durabile;
- b) alocarea sistematică a valorii amortizabile a unui activ asupra duratei sale de viață utilă;
- c) măsurarea uzurii fizice și morale a activelor amortizabile;
- d) procesul de recuperare a valorii investițiilor realizate și puse în funcțiune;
- e) procesul de finanțare a reînnoirii imobilizărilor uzate.

74. Dintre elementele definatorii ale oricărui sistem de amortizare enumerăm:

- a) valoarea reziduală;
- b) valoarea de reevaluare;
- c) valoarea neamortizabilă;
- d) valoarea de amortizat;
- e) valoarea medie anuală.

75. În România, valoarea de amortizat poate fi:

- a) valoarea contabilă netă sau valoarea de intrare;
- b) valoarea de intrare diminuată cu valoarea reziduală estimată sau valoarea contabilă netă;
- c) valoarea de intrare majorată cu valoarea reparațiilor capitale sau valoarea contabilă netă;
- d) valoarea contabilă netă diminuată cu valoarea reziduală sau valoarea de intrare;
- e) valoarea de intrare diminuată cu amortizarea calculată sau valoarea contabilă netă.

76. În România, duratele normale de funcționare sunt:

- a) orientative, agenții economici având libertatea de a-și stabili, durate de amortizat mai mari sau mai mici;
- b) obligatorii, pentru agenții economici cu capital de stat sau majoritar de stat;
- c) stabilite prin hotărâre de guvern, agenții economici având posibilitatea alegerii duratei normale de funcționare cuprinse între limitele sistemului de plaje de ani prevăzut în catalog;
- d) obligatorii, dar agenții economici au posibilitatea să le reducă oricând, fără restricție, dacă se întrevede fenomenul de uzură morală;
- e) obligatorii, doar în condițiile utilizării amortizării liniare.

77. Normele de amortizare utilizate de agenții economici pot fi:

- a) analitice;
- b) agregate pe grupe de mijloace fixe conform clasificăției la nivel național;
- c) agregate pe subgrupe omogene de mijloace fixe;
- d) specifice, pe ramuri sau domenii de activitate;
- e) comune, pe utilaje ce participă la realizarea aceluiași produs sau serviciu.

78. În țara noastră, activele imobilizate se amortizează astfel:

- a) imobilizările necorporale, inclusiv fondului comercial pe durata de utilizare dar nu mai mult de 5 ani;
- b) mijloacele fixe prin utilizarea unuia din următoarele regimuri: amortizarea liniară, amortizarea degresivă, amortizarea accelerată;
- c) terenurile prin amortizarea liniară;
- d) imobilizările financiare prin amortizarea accelerată;
- e) construcțiile prin sistemul progresiv pe o durată de până la 40 ani.

79. O întreprindere a cumpărat un mijloc fix pe 16.12.2012 în valoare de 100.000 lei, cu o durată de funcționare de 8 ani, pentru amortizarea căreia începând cu 2013 aplică metoda degresivă:

Cotele de amortizare proporționale calculate sunt:

- a) 9375,00000 lei începând cu anul al 3-lea;
- b) 8437,50000 lei începând cu anul al 4-lea;
- c) 7910,15625 lei începând cu anul al 5-lea;
- d) 7910,15625 lei începând cu anul al 6-lea;
- e) 8898,90500 lei începând cu anul al 7-lea;

80. Cheltuielile de constituire se amortizează într-o perioadă de:

- a) cel mult 3 ani;
- b) cel puțin 5 ani;
- c) maximum 5 ani;
- d) 5 ani;
- e) minimum 3 ani.

81. Programele informatice create sau achiziționate se amortizează:

- a) în funcție de gradul de uzură fizică;
- b) în funcție de gradul de uzură morală;
- c) în funcție de durata probabilă de utilizare care, însă, nu poate depăși 5 ani;
- d) în 5 ani;
- e) pe durata prevăzută pentru utilizarea lor de către entitatea care le deține.

82. Coeficientul de multiplicare prevăzut de legislație în cazul metodei degresive utilizate în România, pentru o durată normală de funcționare de 8 ani este:

- a) 1,5;
- b) 2;
- c) 1;
- d) 0,5;
- e) 2,5.

83. Pentru un utilaj cu valoarea de 60.000 lei și cu o durată normală de funcționare de 5 ani, amortismentul cumulată după 4 ani conform regimului de amortizare degresiv utilizat în România este:

- a) 50.000 lei;
- b) 52.500 lei;
- c) 48.000 lei;
- d) 50.200 lei;
- e) 55.000 lei.

84. În sfera producției, activele sunt avansate în următoarele stări materiale:

- a) stocuri de materii prime; stocuri de produse în magazie; stocuri de semifabricate; creanțe; stocuri de producție în curs de execuție; stocuri de mărfuri și ambalaje;
- b) stocuri de materii prime; stocuri de materiale consumabile; stocuri de semifabricate; stocuri de producție în curs de execuție; soldul cheltuielilor anticipate;
- c) stocuri de produse expediate, neîncasate; stocuri de materiale consumabile; stocuri de producție în curs de execuție; stocuri de mărfuri și ambalaje; soldul disponibilităților bănești;
- d) stocuri de produse în magazie; stocuri de produse expediate, neîncasate; stocuri de mărfuri și ambalaje; creanțe din decontări neîncheiate; soldul disponibilităților bănești;
- e) creanțe; stocuri de materiale consumabile; stocuri de semifabricate; creanțe din decontări neîncheiate; soldul cheltuielilor anticipate.

85. Necesitățile de active circulante cu caracter temporar apărute pe parcursul exercițiului se evaluează prin:

- a) determinarea necesarului financiar de active circulante;
- b) metode specifice activității de producție și comercializare;
- c) metode specifice activității bancare;
- d) determinarea fondului de rulment;
- e) determinarea disponibilităților bănești (în cont și casierie).

86. Nevoia de fond de rulment de exploatare se determină în funcție de:

- a) datorii curente, datorii pe termen lung;
- b) fond de rulment, stocuri și creanțe;
- c) fond de rulment și necesarul financiar de active circulante;
- d) stocuri, creanțe și datorii curente;
- e) stocuri, creanțe și datorii pe termen lung.

87. Eficiența utilizării activelor circulante se poate aprecia cu următoarele categorii de indicatori:

- a) coeficientul vitezei de rotație; viteza de rotație în zile; durata în zile a unei rotații;
- b) indicatorii eficienței utilizării activelor circulante; viteza de rotație în zile; indicatorii de rentabilitate;
- c) indicatorii vitezei de rotație; indicatorii eficienței utilizării activelor imobilizate; indicatorii de rentabilitate;
- d) indicatorii intensității utilizării activelor circulante; coeficientul vitezei de rotație; indicatorii eficienței utilizării activelor imobilizate;
- e) indicatorii vitezei de rotație; indicatorii rentabilității utilizării activelor circulante; indicatorii intensității utilizării activelor circulante.

88. Indicatorii vitezei de rotație sunt:

- a) rentabilitatea activelor circulante și viteza de rotație în zile;
- b) coeficientul vitezei de rotație și durata în ani a unei rotații;
- c) coeficientul vitezei de rotație și durata în zile a unei rotații;
- d) durata în zile a unei rotații și viteza de rotație în zile;
- e) active circulante la 1000 lei producție exercițiu și rentabilitatea activelor circulante.

89. Coeficientul vitezei de rotație se stabilește ca raport între:

- a) volumul de activitate și suma medie a activelor circulante prevăzute a se utiliza;
- b) profitul net și suma medie a activelor circulante prevăzute a se utiliza;
- c) suma medie a activelor circulante și rezultatul brut al exercițiului;
- d) durata în zile a unei rotații și suma medie a activelor circulante utilizate;
- e) suma medie a activelor circulante prevăzute a se utiliza și volumul de activitate;

90. La o firmă se cunosc următoarele date:

- cifra de afaceri: 38400 lei;

- suma medie a activelor circulante: 3200 lei.

Coeficientul vitezei de rotație și viteza de rotație în zile vor fi:

- a) 12 zile și 30 rotații;
- b) 9 rotații și 40 zile;
- c) 45 rotații și 8 zile;
- d) 0,08 rotații și 3 zile;
- e) 12 rotații și 30 zile.

97. Profitul fiscal se determină în funcție de:

- a) venituri totale, cheltuieli totale și impozit pe profit;
- b) profitul contabil, cheltuielile nedeductibile și deducerile fiscale;
- c) profitul contabil, cheltuielile cu deductibilitate limitată și veniturile neimpozabile;
- d) profitul impozabil, deducerile fiscale și veniturile neimpozabile;
- e) rezultatul brut al exercițiului, cheltuielile deductibile și veniturile neimpozabile.

98. Impozitul pe profit se calculează prin:

- a) înmulțirea profitului contabil cu cota de impozit prevăzută de lege;
- b) deducerea cotei de impozit pe profit din profitul contabil;
- c) înmulțirea profitului fiscal cu cota de impozit prevăzută de lege;
- d) deducerea din profitul fiscal a cotei de impozit prevăzute de lege;
- e) însumarea profitului net și a cotei de impozit prevăzute de lege.

99. Cota legală de impozit pe profit este:

- a) 24%
- b) 19%
- c) 16%
- d) 3%
- e) 15%

100. Profitul net al exercițiului se obține prin:

- a) deducerea impozitului pe profit din profitul contabil;
- b) deducerea impozitului pe profit din profitul fiscal;
- c) deducerea profitului impozabil din profitul contabil;
- d) însumarea profitului contabil și a impozitului pe profit;
- e) deducerea cotei de impozit pe profit din rezultatul brut al exercițiului.

Raspunsuri grile

51	A	76	C
52	C	77	A
53	A	78	B
54	C	79	C
55	C	80	C
56	B	81	E
57	A	82	B
58	E	83	D
59	C	84	B
60	C	85	C
61	B	86	D
62	B	87	E
63	D	88	C
64	E	89	A
65	D	90	E
66	A	91	D
67	D	92	A
68	E	93	E
69	A	94	B
70	B	94	C
71	C	96	D
72	E	97	B
73	B	98	C
74	D	99	C
75	A	100	A

B. Grile cu două răspunsuri corecte

1. Componentele de bază ale gestiunii financiare sunt:

- a) deciziile și operațiunile financiare;
- b) cadrul organizatoric al activității financiare;
- c) regulile de bază;
- d) obiectivele pe termen lung, mediu și scurt;
- e) metodele de gestiune.

2. Criteriile de bază ale gestiunii financiare sunt:

- a) gospodărirea;
- b) economisirea;
- c) autonomia funcțională;
- d) eficiența;
- e) prevederea.

3. Gestiunea financiară optimă presupune respectarea unor reguli de bază:

- a) scadența sursei de finanțare să fie superioară sau cel puțin egală cu durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- b) scadența sursei de finanțare să fie mai mică decât durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- c) scadența sursei de finanțare să fie obligatoriu egală cu durata de existență a activului creat pe seama acesteia;
- d) durata creditului comercial acordat clienților să fie obligatoriu mai mică decât durata creditului comercial primit de la furnizori;
- e) dezvoltarea și diversificarea întreprinderii prin investiții noi atâta timp cât rentabilitatea sperată pentru acestea este superioară costului capitalului utilizat pentru finanțare.

4. Capitalul total al întreprinderii cuprinde:

- a) capitalurile proprii plus creditele pe termen lung, mediu și scurt și alte datorii pe termen scurt;
- b) capitalul permanent plus creditele și datoriile pe termen scurt;
- c) capitalurile proprii plus datoriile financiare;
- d) capitalul social plus creditele pe termen lung, mediu și scurt;
- e) total pasiv minus datorii nebankare.

5. Structura bilanțieră a capitalului se prezintă după următoarele criterii:

- a) exigibilității în activ;
- b) lichidității în pasiv;
- c) scadențelor în activ;
- d) exigibilității în pasiv;
- e) lichidității în activ.

6. Fondul de rulment net, ca sursă de finanțare a activelor circulante este egal cu:

- a) capitalul propriu minus activele imobilizate nete;
- b) capitalurile permanente minus activele imobilizate nete;
- c) total pasiv minus activele circulante nete;
- d) activele circulante minus datoriile pe termen scurt;
- e) total activ minus datorii financiare.

7. În România, valoarea de amortizat, în funcție de regimul utilizat, poate fi:

- a) valoarea de intrare (contabilă) a activului imobilizat;
- b) valoarea de intrare diminuată cu valoarea reziduală estimată;
- c) valoarea de intrare majorată cu valoarea reparațiilor capitale prevăzute a se efectua;
- d) valoarea contabilă netă;
- e) valoarea de intrare actualizată la finele fiecărui an din intervalul de exploatare a activului imobilizat.

8. In categoria cheltuielilor financiare regăsim:

- a) diferențe favorabile de curs valutar;
- b) diferențele nefavorabile de curs valutar;
- c) dobânzile privind exercițiul financiar în curs;
- d) costul mărfurilor;
- e) cheltuielile de personal.

9. În categoria cheltuielilor nedeductibile se includ:

- a) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază documente justificative;
- b) amortizarea aferentă mijloacelor fixe neutilizate, disponibile;
- c) dobânzile/majorările de intarziere, amenzile, confiscările și penalizarile de intarziere datorate către autoritățile române;
- d) rezervele și provizioanele în limita legală;
- e) cheltuielile cu reparațiile capitale peste cele programate.

10. Din categoria veniturilor neimpozabile fac parte:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, a beneficiilor sau a primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile.
- c) veniturile din vânzarea de mijloace fixe sau active;
- d) veniturile din recuperarea unor debitori litigioși;
- e) veniturile aferente unor sume necuvenite plătite ca salarii personalului întreprinderii.

Grila nr.	Răspuns
1	AB
2	CD
3	AE
4	AB
5	DE
6	BD
7	AD
8	BC
9	AC
10	AB